

Tid ere i det Mindste Mange komne til en anden Anskuelse. Dette staar i Forbindelse med, at man tillægger Regnormen en stor Betydning med Hensyn til Frugtbargjørelsen af Jorden, og at man til samme Tid paa-
staar, at Muldvarpen for en overmaade stor Del lever af Regnorme, ligesom man fra visse Sider heller ikke vil anerkjende, at den er gavnlig til at udrydde Oldenborrelarver. Man siger, at det kun er faa Oldenborrelarver, Muldvarpen ødelægger, og Enhver veed, at man baade her og der har ødfikkelig Meilighed med at udrydde Muldvarpene, hvor de eksistere. Jeg tror derfor, at det var rettest, at de gik ud af Fredningen. Jeg vil henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke selv vil stille Forslag derom, thi jeg anser ikke Sagen for at være af den Vigtighed, at jeg vil stille noget Ændringsforslag, hvis han er af en anden Mening. Der er et andet Punkt, jeg vil nævne, hvor jeg frygter for, at den ærede Forslagsstiller ikke vil være saa tilbøielig til at gaa med, som jeg forudsatte, han vilde være med Hensyn til det, jeg sidst omtalte. Jeg kunde nemlig meget ønske, at han vilde udsætte til 1ste Oktober at tilstede Donefsætning. Jeg er af den Mening, at der nu udryddes en overordentlig stor Mængde Sangdroesler ved Donefsætning, og det er i det Mindste for mig et stort Tab, at Stovene, navnlig Høgekstovene, blive mere og mere tauje paa den Tid, man hører Sangdroeslerne, nemlig om Foraaret og om Sommeren, thi den yngler to Gange, og naar man allerede den 12te September sætter Doner ud, vil man snart fange en stor Del netop af det Kulb, som ikke er kjendt og erfaren endnu og kan tage sig i Agt. Jeg tror ogsaa, at det vilde være tilstrækkeligt, om man gav Tilladelse fra 1ste Oktober og til 1ste Mai. Jeg skal bemærke, at der ved Skjodesløshed omkommer ikke saa faa andre Fugle ved Doner derved, at man lader disse henge, at f. Ex. Nattergale, naar Snarerne blive siddende, ikke saa sjældent fanges, og at ligeledes Rødfjæller og andre afholdte Sangfugle omkomme ved denne Leilighed. Det vil imidlertid være vanskeligt at gjøre noget Forslag, som kan have praktisk Betydning til at forebygge dette. Det kommer kun an paa, at der udøves en streng Kontrol fra deres Side, som have Ret dertil, og jeg skal derfor ikke forjøre paa at opfordre til at gjøre en Forandring i dette Punkt ved noget her i Loven angivet Middel.

Clausager: Jeg er enig med det ærede Medlem for 6te Kreds (Griffen), som først havde Ordet idag, i den Betragtning,

at der opnaas et Gode ved Lovforslagets Affattelse om en fælles Fredningstid for Harer og Raaer. Jeg er ligeledes enig med ham i, at det vil være ønskeligt, om Fredningstiden maatte blive udstrakt til i det Mindste henimod Slutningen af September Maaned for begge Dyr. Jeg har tidligere haft Leilighed til at udtale mig i saadan Retning, idet jeg er gaaet ud fra, at det er for tidligt at begynde Jagten paa Agerhøns, som det jo dog væsentlig maa dreie sig om — idet Harene jo ere fredede indtil 1ste Oktbr. —, da jo en Del af Yngelen ikke er fuldt udvojet, og desuden, som nævnt af den første ærede Taler, Veirliget foranlediger let i Midten af September, at en betydelig Del af det i Massevis nedstuede Wildt bliver fordærvet, inden det naaer Udsalgs- eller Bestemmelsesstedet. Det kan ikke være myttigt at nedstøde og nedslagte en hel Del Wildt, som siden forraadner og bliver ubrugeligt. Det forekommer mig, at det vilde være heldigere at udsætte Jagtens Begyndelse til det Tidspunkt er kommet, da Veirliget tilnærmelsesvis tillader en længere Bevaring af det stuede Wildt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Bestemmelse i Lovforslaget, der tillader at nedstøde Harer i Haver indtil langt hen i Vinteren. Det kan jo ganske vist siges, at naar det Tilfælde indtræder, som det ærede Medlem nævnedes, at en streng Fvinter holder Jorden dækket indtil henimod Foraaret, kan der paa den Maade nedstødes en hel Del Harer, navnlig naar de komme ind for at søge Næring i Haver; men paa den anden Side er det ogsaa let forstaaeligt, at Harer i et saadant Tilfælde kunne gjøre betydelig Skade, f. Ex. paa unge Frugttræer. Hvorvidt man nu skulde prøve at moderere Bestemmelsen derhen, at Nedstødningen af Harene kun skulde være tilladt i Haver, hvor der fandtes unge Frugttræer eller andre Træer og Buske, hvorpaa de kunne gjøre betydelig Skade, skal jeg lade staa hen. Der næst skal jeg gjøre nogle Bemærkninger til Bestemmelsen i § 11 om, at Urhaner maa skydes fra den 15de August til den 24de September, hvorimod Urhønen er fredet hele Aaret rundt. Det vil vist falde vanskeligt at skjælnes mellem Urhaner og Urhøner, navnlig for Yngelens Vedkommende. Jeg antager neppe, at man allerede i Midten af August vil kunne skjælnes Yngelen saaledes fra hinanden, at man kan se, hvilke der er Hanner og hvilke Hunner. Jeg veed ganske vist ikke, om den ærede Forslagsstiller muligvis kjender det bedre, men jeg er i hvert Fald tilbøielig til at tro, at for den sidstlagte Yngels Vedkommende vil der intet Kjendtegn være. Naar altsaa